

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Consideratio Pro Tertia Die. De Oratione Mentali & Vocali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

C O N S I D E R A T I O
Pro Tertia Die.

De Oratione Mentali & Vocali.

Elevatâ ad DEUM mente supplex gratiam postula, qua, quod modò cogitas agere, magni ad profectû tuum momenti ages, quoad licebit optimè. Tum primò considera, num mentalem Orationem, vi Religiosi instituti tui obcundam, neglexeris aliquando, aut frequenter, & cùm non obligeris, tunc tamen eam omiseris, cùm opportuna illam exercendi occasio suppetet. Utrumque enim non sine magno profectûs tui detrimentò contingeret. Quòd si dubium tibi sit, quid hac in re DEO potissimùm acceptum sit, prudentis te Viri juvabis consiliò, si quæ in utramque tibi partem occurrunt, sincerè illi exposueris.

2. Cura, ut, quæ meditaturus es, studiosè tibi præpares, neque coram DEO statuas, non consideratâ priùs, super qua cum illo loquaris, materiâ. Hoc enim, ut scriptura loquitur, *tentare DEUM* esset. In hac verò electione virium imprimis tuarum, & spiritalis profectûs tui rationem habe. Cave, sequaris hoc in negotio quorundam inconsultos impetus, qui altissimùm sapientes sublimi illi Divinorum attributo

bonorum meditationi se audent committere. Si
DEI ad hoc orandi genus nutu vocaberis, bene
feres habet, sequere invitanti; sed qui ultro se
Rebus tam augustis ingerant, non sint nisi pau-
cissimi. Neque sensibilis tu consolationes pueri-
liter venare, illas præ aliis materias seligens,
quæ te blandiùs demulcent. Virtutis potiùs ac-
quirendæ methodum observa, & passionum
morficandarum habe rationem, & sic tandem
illa tibi meditanda sume, quæ huc opportuna
sunt.

3. Quæ frequentior debet esse bonarum
mentium occupatio, illa est, quam sanctus Pe-
trus duplici capite, cognitionis & amoris JESU
Christi Salvatoris nostri complexus est. Et id-
circo in sanctissima ejus vita, acerbâque passio-
ne consideranda, frequentius versantur. Unde
te quoque velim, si quidem purgativæ viæ me-
ditationibus probè expiatus es, in Servatoris tui
mysterijs, quantum poteris, exerceri; sed cave
abulius illorum incurras, qui imprudenti curio-
sitate Celsissimam Humanitatis ejus dignita-
tem, & res admirandas, quas vel in sanctorum
suorum gratiam, vel ad hostium supplicium
operatus est, rimari præsumunt; id quod agere
non rarò vanitatis habet aliquid. Intuere JE-
SUM tuum, ut imiteris, quem consideras, &

R § ejus-

ejusmodi inde vitæ tuæ morumque ideam effinge, ut in affectum, & ipsam quoque vitam ex affectu derivetur.

4. Non inconsultum est, textum aliquem, vel ex Evangelio, vel Epistolis S. Pauli, Psalmis Davidicis, vel ex quocunque alio pio libello seligere, pro quotidiana faciendæ meditationis materia: omnibus tamen promiscuè hanc meditando formam præscribere, non usque adeo conveniens videtur. Multi enim in discursibus vagarentur, qui & sibi parùm utiles, & DEO parùm futuri essent gloriosi. Longè ad huc rariùs admitti debet, ut homines nihil ad huc supra communem sanctitatem elevati, in Propheticos, vel alios sublimiorum sensuum libros incautè involent. Securiùs est ad manum habere meditationes à perito quopiam Authore jam paratas, & in ordinem suum digestas, iisque, prout experientia suadebit faciendum, uti.

5. Sed nolim contentus sis, penes te solum ejusmodi meditationes jam compositas habere, sed noctu illam tibi quotidie præparare curabis, quæ sequentis diei futura est manè occupatio, notatis industriè punctis, quæ complectitur, & considerationibus, quibus te liberaliùs impendes, & affectibus tandem, indoli tuæ magis idoneis. Inde cùm decubueris, ante somnum

rerum, quas in crastinum preparasti, memori-
am renova, earumque etiam manè, cum exper-
giseris, assuesce meminisse, sedulo tecum repu-
tans, cum DEO tibi mox agendum esse. Quòd
si cum Rege loquendum tibi esset, nonne ma-
jor adhuc de imminente colloquio esset tibi
cura?

6. Cave, unquam ita inurbanus orationem
accedas, ut ad meditationem illico ab alia qua-
vis, etiam profana, actione pergas. Certè enim,
si cum quocunque sæculi magnate tractandum
tibi esset, nunquid diligentior ad id esset tua præ-
paratio? Collige proinde paulò antè, quàm or-
dinaris, sensus tuos, velut expectans ante Cu-
biculi fores, dum ad ingressum tandem admit-
taris.

7. Ingredere igitur ad orationem tuam cum
quanta poteris reverentiâ & submissione. Hæc
enim, & cum inchoas, cum perseveras, & tan-
dem etiam cum desinis orare, animi tui debet ef-
se dispositio, quæ & valens admodum contra
distractionum impudentes impetus erit præsi-
dium, precèsque tuas & faciliè faciet audiri, &
cum majori, quàm spondere tibi alioquin pos-
ses, emolumento admitti. Præterquam quòd &
illud ex hac mentis & membrorum modesta
compositione proficiatur commodi, quòd &
pri-

primò te collocet, & conservet etiam in DEI Creatoris tui præsentia, & DEUM, ut se tibi benignius indulgeat, permotura sit, plùsque subinde valeat, quàm omnis alia orationis forma prodesse possit. Atque ita etsi tempus orationis tuæ integrum non nisi in ejusmodi annihilationis & humiliationis coram DEO tuo affectibus transigendum sit, si non idcirco tardio quodam superatus, ab oratione desistas, sed constans in officio perseveres, nihil puta te perdidisse.

8. Non omitte unquam sub orationis tuæ initium, supplex à DEO postulare, ut omnes & Corporis & animi tui vires in tam sancto negotio idoneè adjuvent. Deinde præludia præmittes, prout materiæ, quam meditaberis, ratio exposcet, & prudens eâ super re consilium suadebit. Loci compositione facienda nolim caput tibi multùm fatiges; sacra quæpiam mysterij præsentis imago hanc ad rem posset esse utilis in eo potiùs totum versari te volo, ut & memineras cum DEO te loqui, & fructum, quem desideras, ab eo demissè studeas postulare.

8. Puncta singillatim, & eò, quò digesta invenies, ordine, meditanda sumes. Exerce in singulis memoriam aut intellectum priùs, considerando eam, quam continent, veritatem actum

actumque fidei super illis excitando. Discursum deinde forma, & sedulo inquire, quid conclusionis ex ejusmodi te Principio opus sit deducere. Demum affectus suppone conclusioni jam factæ maximè idoneos: & in his quidem ita te velim detineri, ut eos potissimam orationis tuæ partem esse jubeas, qui tamen si efficaces sunt, ex prudenti consideratione plerumque nasci debent.

10. Porro affectus isti possunt esse multiplices, & vel iidem frequentius iterari, vel novi itaque variè excitari. Neque enim utilis est occupatio, si consideratione ita duntaxat labores, ut nullo voluntas affectu moveatur; & proinde si sanctis mentem affectibus persentiscis incalescere, cave tunc ad alterius cujuscumque rei considerationem properes. Persevera, quantum licuerit, in sanctis, quos expertus es, motibus. Certè non ideo hinc assistis, ut mediteris multum. Peritius autem & utilius mente & affectu, quam discursu solum adhibito precaris.

11. Incides sæpenumero ejusmodi affectuum sanctorum beneficiò in colloquia cum DEO, Beatissima Virgine, vel aliò quopiam Sanctò instituenda, quin & cum anima, cum corpore tuo, aut cum aliis mundi hujus Creaturis loqui utiliter continget; qui orandi modus

dus Colloquium ab Ascetis dicitur, quamvis id,
 quod alloquimur, respondere nihil aut possit
 aut soleat. Et hæc, quæ retuli colloquia, quam-
 vis bonum sit frequentius, quamdiu meditari
 tempus durat, instituere, maxima tamen sub
 orationis finem eorum habenda est ratio, tem-
 pusque aliquod hinc insumendum; ut vel novo
 calore, quos hætenus habuisti, affectus inflam-
 mes, vel novos aliquos elicias. Illud tamen
 observa, ut, si cum DEO Sanctisque ejus con-
 tingat Te colloqui, peculiari in ea re demissio-
 ni & reverentiæ studeas.

12. Quemadmodum varij sunt affectus, qui
 circa unam, quam deduxeris conclusionem,
 possunt elici, ita non prohiberis, multiplices ex
 eodem principio conclusiones statuere: quod
 eò consiliò dictum puta, ut nunquam de occu-
 patione sis sollicitus. Cave tamen in his discus-
 sibus curiositati nimium indulgeas, eosque sine
 fructu suscipias, & proinde speculationes aliò
 tantisper ablega, ut quæ scholis potius, quam
 orationi sint aptiores. Est sanè res ista non ineffi-
 cax sathanæ deceptio, quâ mentes quorundam
 noxiè circumvenit, qui profectus alioquin non
 contemnendi, & magnæ cum DEO familiari-
 tatis adipiscendæ capaces sunt.

13. Pro explorato habe, singulari quadam

ratione melius esse, si Orationis tempore patiaris, quam si agas. Longè enim aliter DEUS per te quam per te operatur. Idcirco Summæ illius Majestati non importunus nimium ut sis, cavendum tibi est; id quod fieret, si ita continuo illi loquerere, ut vicissim tibi loquentem nunquam audias: id potius sedulo observa, ut mentis demissâ reverentiâ tantum vel etiam amplius curæ sibi sit, audire loquentem ad te DEUM, quam discursibus vacare. Quod si igitur absque tua opera, motus in animo salutare percipias, à DEO profectos puta, & tanquam submissa cælitus munera modestè excipe. Si quando illustrius quoddam jubar absque industria tua singulari mentem implet, tunc loqui tibi DEUM intus existima, & ausculta, quâ par est, demissione, loquentis que imperia, quâ decet, gestientis animi promptitudine accepta. Dolos tamen & illusiones mali dæmonis hac in re studiosè vita, & idcirco securo te & prudentis magistri ductui per mitte.

14. Indubitatum est, hanc orandi methodum & fructuolam admodum, & jucundam etiam esse, si quidem Divinæ Bonitati placeat animam eâ utentem benignis profectibus adjuvare. At non minùs etiam certum est, magis esse rem fallaciis obnoxiam, cum teterrimi ho-

hostis nostri illusiones pro Divinis imperiis incauti accipimus, Quocirca, ut ad oraculum indubitatae Veritatis confugas, necesse est. Neque tamen usque adeo etiam illusiones & fallacias ubique suspicare, ut & aliam in cor tuum cogitationem non admittas, quàm illas duntaxat, quas proprio labore tuo illic parturisti, & alio affectu moveri tibi animum non patiaris, quàm quem ipse non excitasti. Sicca profectò foret, tam anxij timoris vitiò, ejusmodi meditandi forma. Sublimes quidem illæ methodi orandi, quibus quandoque rapiuntur aliqui, vigili, non nego, cautelâ opus habent: sed nihil tu hîc suspicare fallaciæ, si hanc, quam legis, se habere orandi normam, longè à sublimi illa contemplatione adhuc abes.

15. Cùm finieris orationem, ejusdem deinde examen ut instituas, non omitte. Observa autem peculiare vel defectus vel profectus etiam, quos reperies. Stude, ut diem meditatio tua integrum teneat, quamvis orationis loco non distitius, quàm Religiosæ tuæ leges exigant, assitas. Ah! quanti sunt, qui laborant errore illo pessimo, quem S. Jacobus memorat: Vident & contuentur se in speculo, & abeunt, & ut primum ab humo, in qua prostrati oraverant, se erigunt, jam & orationis, & omnium, quæ illic acci-

acciderunt, incipiunt oblivisci. Si bene & penitus meditatus es, non evanesceat tam cito, quod illic collegisti: sed matutinæ illæ preces tuæ largam credo materiam tibi suggerent jaculatoris identidem affectibus Divinam interdum mentem sollicitandi. Et quæ tibi affectuum illorum cura est, tam efficacium, tamque illustrum, & usu & commendatione sanctorum hominum?

16. Duplex est genus hominum, qui ductu & consilio, ut bene orare discant, præ ceteris indigent. Illi nimirum, qui nondum magnos in Oratione, quam longo quidem tempore jam exerceant, profectus fecerunt, & illi, qui insuetas quæpiam orandi formas jam attigerunt, & exerceere solent. Utrique magnis quidem fallacis sunt obnoxij, sed hi posteriores longè adhuc, quam primi, periculosius exitio suo, si quidem prudenti judicio non ducantur, admoventur. DEUM igitur supplex obsecra, ut suo te ductu clementissimè juvare dignetur: deinde spiritualium etiam Librorum sequere consilia, & demum hominum in DEI obsequio peritorum, & sapientum placitis acquiesce; illorum præcipuè, qui eandem tecum vivendi rationem, cum capaces cæterà & probi viri sint, tenent, & experiri suadere possunt, quid factu sit consultius.

17. Vocalis Oratio, ad quam peccati, si omittas, supplicio obligaris, mentali orationi, quam ultronea Religione obeundam suscipis, præferenda est. Si utraque arbitraria tibi est, nunquam omittere mentalem debes, ut vocali possis vacare. Si tandem meditandi nullam habes peritiam, magnò tamen Vocalium precum numerò ne te obruas. A Patre igitur tuo spiritali intelliges, quantum Orationi tempus, & cui orandi generi te tempùsque debeas impendere. Ea porrò, quæ oras vocaliter, quietè recita, & cum animi applicatione devotioni stude. Satis oràsti, si bene oràsti. Consultius erit, parùm, sed integrè & decenter dicere, & tempus præscriptum rectè tam sancto operi consecrare.

18. Ad quas obligaris preces, eas, ut exactè dicas, cura, & præter integram omnium pronuntiationem attentioni stude, quâ vel de verbis, quæ pronuncias, cogites, vel de re, quam postulas, vel de eo, quocum, dum oras, loqueris. Hæc enim triplex attentio salutari animum affectu mulcebit, & reverentiam illam tibi persuadebit, quam ei, cui loqueris, jure suo debet exhibere. Noli inutili properatione ad finem contendere, quasi utiliùs in quocunque alio negotio exigere tempus valeas. Corporis situm illum tibi serva, qui ad reverentiam tibi consec-

vandam erit accommodatior : sed cave, talem ut eligas, qui nimium corpusculi viribus incommodet, & ut paucis absolvam, ita tecum statue, te, cum DEI, sanctissimæque ejus Matris decantas præconia, Angelorum & calitum obire munus: cõigitur affectu id exequere, quò id facturi essent tam pretiosi Encomiastæ.

19. Ter sanctum & admirabile DEI nomen nunquam subire tibi mentem debet quin illico conveniente illam reverentiã tantæ majestati inclines. Inquire igitur, an non insensibili quãdam ignaviã perniciosam consuetudinem induas, quã veluti contemptum agas cum infinita DEI majestate. Nunquid enim sunt aliquæ, quas interdum facis orationicula, quas nulla vel attentio vel Reverentia commendat: cujusmodi sunt triplex per diem Angelica salutatio, Benedictio mensæ, & gratiarum postmodum actio, ac plures, quas deprehendes, si diligenter perquireris, & quibus idem adhæret vitium. Equidem verò etiam non cogitans jacturam facis, mi Lector, hac mentis desidiã.

20. Considera, utrùm piam consuetudinem non tenere possis, Salvatoris tui, & Matris

tris ejus dignissimæ cultui Litanias de Nomine
JESU, & Lauretanæ de Beatissima Virgine
quotidie recitandi, dicendi item Rosarium.
Quid precum offers Sancto Josepho, quid An-
gelo Tutelari, quid Patrono tuo singulari, quid
aliis Cælitibus, quibus vel titulis arctioribus
obligatus, vel teneriore affectu
addictus es!

QUAR.